II

(Icke-lagstiftningsakter)

BESLUT

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2021/2251

av den 13 december 2021

om ändring av genomförandebeslut (EU) 2018/593 om bemyndigande för Republiken Italien att införa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 218 och 232 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ([1]), särskilt artikel 395.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Genom rådets genomförandebeslut (EU) 2018/593 ([2]) bemyndigades Italien att införa en åtgärd som avviker från artiklarna 218 och 232 i direktiv 2006/112/EG (*den särskilda åtgärden*) för att införa obligatorisk elektronisk fakturering för alla beskattningsbara personer som är etablerade på det italienska territoriet, med undantag för beskattningsbara personer som omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i artikel 282 i det direktivet.

(2) Genom en skrivelse som registrerades hos kommissionen den 31 mars 2021 ansökte Italien om bemyndigande att få fortsätta att avvika från artiklarna 218 och 232 i direktiv 2006/112/EG för att fortsätta tillämpa obligatorisk elektronisk fakturering. Dessutom begärde Italien att få utvidga tillämpningsområdet för den särskilda åtgärden också till beskattningsbara personer som omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i artikel 282 i det direktivet.

(3) Genom skrivelser av den 10 september 2021 informerade kommissionen de övriga medlemsstaterna om Italiens ansökan. Genom en skrivelse av den 13 september 2021 underrättade kommissionen Italien om att den hade alla nödvändiga uppgifter för att behandla ansökan.

(4) Italien hävdar att det införda obligatoriska elektroniska faktureringssystemet, som kanaliserar alla utfärdade fakturor via systemet *Sistema di Interscambio*, som förvaltas av den italienska skatteförvaltningen, till fullo har uppnått sina mål, nämligen att bekämpa skattebedrägeri och skatteundandragande, förenkla uppfyllandet av skattskyldighet och effektivisera skatteuppbörden och därigenom minska företagens administrativa kostnader.

(5) Italien anser att utvidgningen av tillämpningsområdet för den särskilda åtgärden också till beskattningsbara personer som omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i artikel 282 i direktiv 2006/112/EG skulle öka möjligheterna för den italienska skatteförvaltningen att bekämpa mervärdesskattebedrägeri och undandragande av mervärdesskatt genom att ge en fullständig bild av de fakturor som utfärdats av alla beskattningsbara personer. Dessutom skulle det ge den italienska skatteförvaltningen möjlighet att kontrollera dessa beskattningsbara personers efterlevnad av kraven och villkoren för att dra nytta av den skattebefrielsen.

([1]) EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

([2]) Rådets genomförandebeslut (EU) 2018/593 av den 16 april 2018 om bemyndigande för Republiken Italien att införa en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 218 och 232 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 99, 19.4.2018, s. 14).

(6) Italien hävdar att den begärda utvidgningen av tillämpningsområdet för den särskilda åtgärden inte skulle medföra några betydande kostnader för beskattningsbara personer som omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i artikel 282 i direktiv 2006/112/EG. För att minska sådana kostnader har Italien kostnadsfritt tillhandahållit olika lösningar för att upprätta och överföra elektroniska fakturor, t.ex. ett programvarupaket för installation på datorer och en applikation för mobila enheter. Införandet av elektronisk fakturering åtföljs dessutom av ett avskaffande av andra krav, såsom rapportering av fakturauppgifter på inhemska transaktioner, ingivande av den statistiska deklarationen vid unionsinterna förvärv och tillhandahållande av närmare uppgifter om kontrakt som ingåtts av leasing- och uthyrningsföretag. Det har också gjort det möjligt att tillhandahålla ytterligare tjänster till beskattningsbara personer, såsom förifyllda inköps- och försäljningsregister, schemaläggning av periodiska mervärdesskatteuppgörelser, förifyllda årliga mervärdesskattedeklarationer och förifyllda betalningsformulär, inklusive de skatter som ska betalas, räknas av eller återbetalas där prioritet ges till de beskattningsbara personerna som använder e-fakturering. Dessa åtgärder bör säkerställa att den särskilda åtgärden är proportionerlig.

(7) Den särskilda åtgärden bör vara tidsbegränsad så att det går att övervaka dess effekt på bekämpningen av mervärdesskattebedrägeri och undandragande av mervärdesskatt och på beskattningsbara personer, särskilt de som omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i artikel 282 i direktiv 2006/112/EG.

(8) Om Italien anser det nödvändigt att förlänga åtgärden bör Italien till kommissionen, tillsammans med ansökan om förlängning, överlämna en rapport med en utvärdering av hur effektiv den särskilda åtgärden är vad avser att bekämpa mervärdesskattebedrägeri och undandragande av mervärdesskatt och förenkla skatteuppbörden. Den rapporten bör också innehålla en utvärdering av åtgärdens effekter på beskattningsbara personer, särskilt de som omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i artikel 282 i direktiv 2006/112/EG.

(9) Den särskilda åtgärden bör inte påverka kundens rätt att få pappersfakturor vid gemenskapsinterna transaktioner.

(10) Den särskilda åtgärden kommer inte att negativt påverka de av unionens egna medel som härrör från mervärdesskatt.

(11) Genomförandebeslut (EU) 2018/593 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Genomförandebeslut (EU) 2018/593 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ersättas med följande:

”*Artikel 1*

Genom avvikelse från artikel 218 i direktiv 2006/112/EG bemyndigas Italien att enbart godta fakturor i form av handlingar och meddelanden i elektronisk form om de är utfärdade av beskattningsbara personer som är etablerade på italienskt territorium.”

2. Artikel 2 ska ersättas med följande:

”*Artikel 2*

Genom avvikelse från artikel 232 i direktiv 2006/112/EG bemyndigas Italien att föreskriva att användningen av elektroniska fakturor som utfärdas av beskattningsbara personer etablerade på italienskt territorium inte ska vara föremål för ett godtagande av mottagaren.”

3. Artikel 4 ska ersättas med följande:

”*Artikel 4*

Detta beslut ska tillämpas till och med den 31 december 2024.

Om Italien anser att förlängningen av de avvikelser som avses i artiklarna 1 och 2 är nödvändig ska Italien till kommissionen lämna en ansökan om förlängning, tillsammans med en rapport med en bedömning av effektiviteten hos de åtgärder som avses i artikel 3 för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri och undandragande av mervärdesskatt

och för att förenkla skatteuppbörden. Den rapporten ska också innehålla en utvärdering av dessa åtgärders effekter på beskattningsbara personer, särskilt de som drar nytta av den skattebefrielse för små företag som avses i artikel 282 i direktiv 2006/112/EG, och ska särskilt utvärdera om dessa åtgärder ökar deras administrativa bördor och kostnader.”

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 13 december 2021.

På rådets vägnar
J. BORRELL FONTELLES
Ordförande